

Üe aasta laul.

Visil: Kes Jummalat ni lassab tehta.

Sel uel aastal: „aita Jummal!“
Küüb húab jálle keik mailm;
Kas olgo tark ehk olgo rummal:
So peale lõdab igga film;
Mis ilmad, aed sinna tood,
Kui mullaft meile toido lood.

Siis wötta meile Jéssaks jáda,
Ni kuida isse armust tead,
Ja siggitawad ilmad seada,
Et sinno armust same head:
Head súddamed, kes tånnawad
Sind tundes keik, kes ellawad.

Kül aasta aastalt ilma páwad
Siin láhwad lendes eddasí,
Ja járrestiko wannaks jáwad,
Ei tulle ial taggasi:

Keik need, kes läksid árra meist —
Seal náme jálle teine teist.

Kes ellawad ja ello sawad,
Reid hoia, Jummal, patto eest,
Et keik so tahtmisi mòda tewad,
Ja kissó wálja hådda seest,
Kes wangipölvés, silmawees
Ehk tóvwewodis wallo sees.

Keik lessed naesed, waesed lapsed,
So armo holeks wötta siis,
Te neile lahti armo-uksed,
Ja waggaks jágo nende wiis;
So heldus saatko ellad kååd,
Kes neile håddas tewad hååd.

Oh fauta keik kurjad meled
Siit omma rištirahwa seast,
Keik petjad, margad, walle - leled,
Et ellakjime rahhus heast:
Kül ilma ello kergeks lääks,
Kui meie súdda waggaks saaks!

C. W. Fr.